

Arrest

nr. 178 621 van 29 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 14 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 8 september 2016 werd, na een politiecontrole, ten aanzien van verzoeker de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.2. Verzoeker, die op 8 september 2016 België is binnengekomen, diende op 13 september 2016 een asielaanvraag in.

1.3. Op 14 september 2016 werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker en een beslissing tot vasthouding.

1.4. Op 26 oktober 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 27 oktober 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 13/09/2016
Overdracht CGVS: 21/09/2016*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen.

U werd op 11 oktober 2016 gehoord in het Centrum voor Illegalen te Merksplas in de Engelse taal van 10.00 uur tot 14 uur. Uw advocate, Mr. Tinne Wens, was aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Bamileke origine te zijn, afkomstig uit Kumba, waar u geboren werd op 18 november 1992.

U groeide op in uw vaders woning, en hoewel uw vader vele echtgenotes had, woonde u er alleen met uw vader. Uw moeder heeft u nooit gekend. In 2003 overleed uw vader en ging u inwonen bij een vriend van uw vader, A. I. Toen u 11 jaar oud was realiseerde u zich dat u homoseksueel was. Toen u 16 jaar oud was zag u E. M. en verkreeg u zekerheid over uw homoseksuele geaardheid. In 2008 startte u een homoseksuele relatie met E. M.

A. I. uitte zijn vermoedens over uw homoseksuele geaardheid. A. I. verdacht u ervan homoseksueel te zijn omdat u nooit met meisjes uitging, altijd alleen was, uw nagels lakte en een (playboy)tatoeage op uw arm had. In januari 2010 reisde u gedurende 3 dagen naar Bamenda met A. I. omdat hij u naar een traditionele genezer bracht om u te genezen van uw homoseksualiteit. Vervolgens keerde u terug met A. I. naar zijn woning in Kumba. Op 11 februari 2010 lag u naakt in bed met E. toen A. I. jullie op heterdaad betrapt. A. I. stapte naar het hoofd van de wijk en vertelde hem dat hij u seks had zien hebben met een man. In 2010 weigerde A. I. uw studies verder te betalen en zette u uw studies – u zat in het vijfde middelbaar – stop. U deed geen studies meer, noch had u een job. In 2013 ging E. M. studeren aan de universiteit van Buea. In januari 2014 overleed E. M. in Buea nadat hij te kampen kreeg met ademhalingsproblemen. Op de begrafenis van E. M. ontmoette u L. P. L. P. was uitbater van winkels en de dag na de begrafenis zocht u hem op en vertelde u hem dat u een homoseksuele relatie had gehad met E. M. In mei 2014 startte u een homoseksuele relatie met L. P. Op 10 juni 2014 [volgens uw laatste verklaringen] vierden jullie de verjaardag van L. P. in Club 100. U zat aan tafel wanneer 2 mannen kwamen vragen wat u samen met L. P. deed. L. P. repliceerde dat het hun zaken niet waren maar u verklaarde dat hij uw boyfriend was. Op 11 juni 2014 kwam het hoofd van de wijk naar de woning waar u met A. I. woonde met een arrestatiebevel van de politie. U vroeg of u zich mocht omkleden en kon zo via de achterdeur vluchten. U ging naar de woning van L. In 2014 ontmoette u in een bar in Kumba een advocaat, B. F. genaamd, aan wie u vertelde dat u er van verdacht werd homoseksueel te zijn. In 2015 verliet u Kameroen en reisde u per vliegtuig naar Oekraïne. Vanuit Oekraïne reisde u via Polen naar Luxemburg. Op 8 september 2016 werd u door de spoorwepolitie aangehouden wegens illegaal verblijf. Op 13 september 2016 vroeg u asiel aan in het Centrum voor Illegalen te Merksplas.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt homoseksueel te zijn en in Kameroen met twee mannen een relatie te hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS dd. 11 oktober 2016, p. 10). U ontvluchtte uw land nadat er op 11 juni 2014 een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd omwille van uw homoseksuele geaardheid (p. 26).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u voor het CGVS aanvankelijk verklaarde dat u op 11 juni 2016 Kumba verliet (p. 6) en op 20 juni 2016 Kameroen verliet (p. 5) nadat u en uw geliefde, L. P., op 10 juni 2016 ernstige problemen kenden. U lichtte toe dat u op 20 juni 2016 in Douala een schip nam naar Turkije en op 25 juli 2016 in Turkije arriveerde (p. 6). Vervolgens zou u per schip doorgereisd zijn naar Oekraïne alwaar u op 10 augustus 2016 aankwam (p. 6). U beweerde 14 tot 15 dagen in Oekraïne verbleven te hebben en vervolgens op 30 augustus 2016 naar Polen vertrokken te zijn waar u op 7 september 2016 een bus genomen zou hebben om op 8 september 2016 in Luxemburg te arriveren (p. 6). Op 8 september 2016 reisde u naar België (p. 6). Ook voor de Dienst Vreemdelingenzaken had u op verklaard dat u op 20 juni 2016 Douala verliet en op 8 september 2016 arriveerde in België (zie

verklaring DVZ dd. 20 september 2016, punt 31). Wanneer u echter geconfronteerd wordt met een visumhit waaruit blijkt dat u op de diplomatieke post in Oekraïne op 24 juli 2015 een aanvraag heeft gedaan om een visum voor Portugal te bekomen en dat uit uw visumaanvraag blijkt dat u student was aan de Universidade Nacional Kharhov of Radio Electronics in Oekraïne in het academiejaar 2015-2016 wijzigt u uw verklaringen. U geeft toe dat u niet per schip maar per vliegtuig naar Oekraïne reisde, dat u in het academiejaar 2015-2016 in Oekraïne studeerde en dat u aldus op een eerder – doch u onbekend moment – naar Oekraïne gereisd bent (p. 14). Uit deze informatie blijkt aldus dat u bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd wat betreft uw scholingsgraad, studies, reisweg en verblijf in het buitenland. Daarenboven kan opgemerkt worden dat u verklaarde dat u Kameroen verliet om internationale bescherming te zoeken (p. 7), dat u uw leven wilde redden door ergens internationale bescherming te zoeken (p. 7), dat u een advocaat in Kameroen raadpleegde omwille van het arrestatiebevel dat werd uitgereikt vanwege uw homoseksualiteit (p. 26-27) en dat u vanuit Oekraïne contact onderhield met uw advocaat in Kameroen (p. 27). De vaststelling dat u reeds in 2015 Kameroen verliet, vervolgens enige tijd in Oekraïne, Polen en Luxemburg verbleef doch pas op 13 september 2016 asiel aanvroeg in België nadat u op 8 september 2016 door de spoorwegpolitie tegengehouden werd op de trein van Luxemburg naar Moeskroen is een belangrijke indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en tast de ernst van de door u beweerde vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade fundamenteel aan. Deze visie wordt versterkt doordat u bij uw aanhouding door de spoorwegpolitie een andere naam (T. S.) en een andere geboortedatum (14/01/1994) opgaf (zie PV nr. (...)) hetgeen uw bewering onderuit haalt dat u Kameroen indertijd verliet met het oog op het aanvragen van internationale bescherming.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze de seksuele geaardheid aan te tonen, mag het CGVS van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel wel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn seksuele geaardheid een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet overtuigen van uw beweerde homoseksuele relaties en geaardheid en evenmin van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Bij uw asielrelaas kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Wat betreft uw tweede homoseksuele relatie met L. P., die volgens uw eerste verklaringen van 2014 tot 2016 zou geduurd hebben (p. 10), kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Hoewel u verklaarde dat geruchten de ronde deden dat L. al relaties had gehad met mannen (p. 24) verklaarde u nooit met L. gesproken te hebben over andere relaties die hij ooit had (p. 24) en geen namen te kennen van andere geliefden van L. (p. 24). Uw vergoelijking voor uw onwetendheid, namelijk het u niet interesseert, dat het uw zaken niet zijn, dat u het niet vroeg, dat u niet geeft om iemand anders, dat u enkel geeft om uzelf en dat het u niet kan schelen dat hij met miljoenen andere mannen seks heeft (p. 24) ondermijnen uw bewering dat u een liefdesrelatie had met L. P. in ernstige mate. Uit uw beweringen blijkt geen enkele emotionele band met of interesse in L. P. U voegde hier nog aan toe niet te weten of u een exclusieve relatie had met L. P. en dat u hem nooit de vraag stelde aangezien u enkel denkt aan wat u aanbelangt (p. 24). Wanneer de interviewer van het CGVS refereert naar uw eigen seksuele gezondheid en veiligheid indien u niet wilde weten of hij met andere mannen sliep (p. 25) stelt u plotsklaps dat u nooit seks had met L. P. (p. 25). U voegde hier aan toe dat u geen intieme relatie had met L. P. en niet met hem kuste (p. 25). Gevraagd naar welke zaken u dan wel deed met L. P. verwees u enkel naar "samen uitgaan" (p. 25). Wanneer u opgeworpen werd "Waarom noemt u L. dan uw boyfriend?" (p. 25) antwoordde u in vage bewoordingen "Hij zei dat hij homo was, dus indien ik bij hem wil zijn ben ik zijn boyfriend, we hadden deze conversatie, ik zei dat we een relatie konden hebben maar voor ik de relatie accepteerde hoorde ik wat hij deed" (p. 25) hetgeen toch enigszins haaks staat op uw eerdere beweringen dat u van 2014 tot 2016 (sic) een relatie had met L. P. (p.10) en uw latere verklaringen dat u van mei tot juni 2014, gedurende één maand een relatie had met L. P. (p. 25).. U kende voorts noch de namen van de ouders van L. P. noch wist u of hij broers en zussen had (p. 25). Uw bewering dat u een (korte) relatie had met L. P. komt in het geheel ongeloofwaardig over.

Verder verklaarde u dat u op 10 juni 2014 [volgens uw laatste verklaringen] de verjaardag van L. P. vierde in Club 100. U zat aan tafel wanneer 2 mannen kwamen vragen wat u samen met L. P. deed. L. P. repliceerde dat het hun zaken niet waren maar u verklaarde dat hij uw boyfriend was (p.17). Vervolgens kregen jullie ernstige problemen. Gevraagd waarom u repliceerde dat hij uw boyfriend was (p. 17) stelde u merkwaardig genoeg "Ik had vertrouwen dat het niet erg was" (p. 17). Gevraagd wat u hier mee bedoelt stelde u "Ik dacht gewoon dat het was zoals met een meisje, dan zeg je ook dat het je girlfriend is" (p. 17). Deze door u beschreven openlijke houding als homoseksueel is ronduit ongeloofwaardig rekening houdend met de Kameroense homofobe context die u zelf eerder beschreef. Immers, u verklaarde dat mensen in Kameroen zeggen dat homoseksualiteit abnormaal is en

dat homoseksualiteit hekserij is (p. 15). In de gegeven context is het dan ook niet geloofwaardig dat u zich vrijwillig in een situatie zou brengen die ernstige veiligheidsrisico's met zich meebrengt en dat u bovendien er nog aan toevoegt gedacht te hebben dat het niet erg was. Wanneer de interviewer van het CGVS poneert "Ik begrijp in de Kameroense context niet dat u tegen 2 compleet onbekenden zegt dat L. uw boyfriend is?" (p. 17) kwam u niet verder dan te stellen dat L. ook daadwerkelijk uw geliefde was zonder klaarblijkelijk te beseffen dat u door uw uitspraken uw eigen leven op het spel zette. Gevraagd of u ooit eerder aan iemand verklaart had dat L. uw geliefde of boyfriend was verklaarde u van niet (p. 17) maar merkwaardig genoeg gaf u als reden voor het stil houden van uw homoseksuele relatie met L. volgende verklaring "Ik kom niet vaak buiten en had de gelegenheid niet [...]" hetgeen een totaal gebrek aan inleving aantoont in de positie en leefwereld van homoseksuelen in Kameroen.

Wat betreft uw homoseksuele relatie die u van 2008 tot 2014 zou gehad hebben met E. M. kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. U verklaarde dat u in 2008 een relatie startte met E. M. (p. 19), dat u E. M. vroeg wat zijn gevoelens waren over mannen en dat hij u antwoordde dat hij van mannen hield waarop u zei dat u dat gevoel ook had (p. 19). U voegde hier aan toe dat jullie altijd samen waren (p. 19). Gevraagd wat maakt dat hij geen gewone vriend was maar uw boyfriend (p. 19) stelde u kortweg "Het kwam gewoon" (p. 19). Herhaaldelijk gevraagd "Wat was het keerpunt, wanneer werden jullie geliefden in plaats van gewone vrienden?" (p. 19-20) kwam u niet verder dan te stellen dat jullie altijd samen waren en gewoonlijk naar het strand gingen, dat jullie geliefden waren en dat u hem niet kuste – althans niet tot 11 februari 2010 – doch dat u binnenin gewoon wist dat hij uw geliefde was (p. 20). U voegde er aan toe dat u op 11 februari 2010 grappige dingen met hem deed en u verduidelijkte dat u op die dag hem kuste en naakt seks met hem had (p. 20). Dit zou trouwens de enige keer zijn dat u seks met hem had (p. 21). Wanneer u uw relatie met E. beschrijft tussen 2008 en 2010 verklaarde u dat hij u graag had en bij u wilde zijn, dat u hem niet wilde kussen omdat u verlegen was en dat u met hem uitging, ging zwemmen en quality time met hem doorbracht (p. 20). Hierop vroeg de interviewer van het CGVS u "U ontdekte reeds toen u 11 jaar oud was dat u aangetrokken was tot mannen, in 2008 krijgt u een geliefde maar gedurende 2 jaar is er geen enkele speciale uiting van liefde tussen jullie? Wat was dan het verschil dan tussen gewone vriendschap en de door u beweerde liefdesrelatie met E.?" (p.20) waarop u repliceerde dat u met hem zaken deed die u niet deed met anderen zoals naar het strand gaan en zwemmen aangezien u verder vaak alleen was (p.20). De vaststelling dat u van 2008 tot 11 februari 2010 E. beschouwde als uw geliefde doch in het geheel niet kan toelichten op welke wijze u concreet een relatie startte met hem en wat de verschillen waren tussen een vriendschappelijke relatie en de door u beweerde liefdesrelatie met hem ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde liefdesrelatie met E. M. Verder beweerde u dat u op 11 februari 2010 voor het eerst seks had met E. in uw slaapkamer (p. 21) en dat u op heterdaad betrapt werd door A. (p. 21). U verklaarde dat u de deur van uw slaapkamer niet op slot had gedaan omdat u niet verwachtte dat iemand thuis zou komen (p. 21). Het is echter weinig geloofwaardig dat jullie, als homoseksueel koppel in het homofobe klimaat van Kameroen dat u zelf beschrijft geen verdere voorzorgen zouden genomen hebben om te voorkomen dat jullie betrapt werden. De vaststelling dat u zeer onvoorzichtig was staat haaks op de ernstige risico's die uw gedrag voort konden brengen waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan deze feiten. Temeer daar u beweerde dat A. u reeds sinds 2003 ervan verdacht homofiele gevoelens te koesteren (p. 21). Daarenboven verklaarde u van 2010 tot 2014 een relatie gehad te hebben met E. doch u weet niet of E. al dan niet andere homo's kende (p. 22) omdat u hier simpelweg niet over praatte (p. 22). U weet evenmin of E. ooit iemand vertelde over zijn homoseksuele geaardheid (p. 22). Hoewel E. 3 zussen zou gehad hebben kende u van geen ervan de naam (p. 23). Het is echter onwaarschijnlijk dat u zulke onderwerpen nooit zou aangesneden hebben of dat u hier niet nieuwsgierig naar was indien u werkelijk een liefdesrelatie met E. had gedurende 4 jaar.

Zo verklaarde u dat u het land ontvluchtte op het moment dat u in een homoseksuele relatie zat met L. P. doch u verklaarde niet te weten waarheen L. P. ging/vluchtte nadat hij uw vlucht uit Kameroen had betaald (p. 11). U verklaarde de reden niet te kennen waarom jullie niet samen gevlucht zijn, u beweerde niet te weten of L. P. in Kameroen bleef, u verklaarde geen contact met hem noch nieuws over hem gehad te hebben sinds u Kameroen verliet (p. 11). Gevraagd of u poogde uit te vissen waar hij zat of hoe het met hem ging repliceerde u "Nee, ik verliet het land voorgoed". Hierop gevraagd "U had een relatie met deze man, bent u niet bezorgd om hem?" kwam u niet verder dan te stellen "Ik weet niet wie contacteren om naar hem te vragen, dus liet ik hem uit mijn gedachten" (p. 11). Deze beweringen ondermijnen in verdere mate dat u werkelijk een affectieve en/of homoseksuele relatie gehad heeft met L. P.

Met betrekking tot uw homoseksuele geaardheid op zich, kunnen bovendien de volgende opmerkingen gemaakt worden.

Wat betreft de door u beschreven ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid blijkt dat uw verklaringen in hoofdzaak gestoeld zijn op stereotypen en clichématige overtuigingen. U verklaarde

dat u 11 jaar oud was toen u beseftte dat u homoseksueel was doch gevraagd hoe u het zich realiseerde en wat u precies deed beseffen dat u homoseksueel was (p. 18) antwoordt u in korte en stereotype bewoordingen die van weinig doorleefdheid met de kwestie getuigen. U verklaarde slechts bondig dat u niets voor vrouwen voelde en altijd alleen was en dat u dingen interessant vond die mannen niet doen zoals uw nagels lakken en oorknopjes dragen (p. 18). Gevraagd wanneer u met zekerheid wist dat u homoseksueel was verwijst u naar de gebeurtenis dat u 16 jaar oud was en E. zijn bewegingen en gedragingen zag en vaststelde dat hij hetzelfde was dan u (p. 18). Gevraagd over welke gedragingen en bewegingen u het hebt verduidelijkt u dat hij o.m. hield van vrouwenzaken, zijn manier van praten, hij wilde zijn zoals een vrouw maar was geen vrouw en hij deed vrouwelijk zonder vrouw te zijn (p. 18). Deze verklaringen m.b.t. uw ontdekking en beleving getuigen niet van een innerlijke ontplooiing die u zelf doormaakte in uw gevoelsleven maar eerder van oppervlakkige uiterlijke kenmerken of clichés die u associeert met homoseksualiteit. Gevraagd wat u deed tussen de ontdekking van uw geaardheid op 11-jarige leeftijd en het moment dat u op 16-jarige leeftijd zekerheid verkreeg over uw geaardheid repleceerde u kortweg dat u naar gay movies keek (p. 18) hetgeen opnieuw geen enkele reflectie of gevoelsmatige uitdrukking van uw besef homoseksueel te zijn en doorlopen aanvaardingsproces naar boven brengt.

Gevraagd hoe u zich voelde op het moment dat u zich realiseerde dat u homoseksueel was verklaart u dat u blij was iemand te zien die zoals u was, meer bepaald E. (p. 18). Gevraagd "Had u speciale gevoelens omdat u, in tegenstelling tot anderen, aangetrokken werd tot mannen?" (p. 19) antwoordde u dat het normaal was voor u en dat dat het gevoel was (p. 19). Het gemak waarmee u de ontdekking van uw homoseksualiteit beleefd lijkt te hebben, terwijl u woonde en werd opgevoed in een hoger geschetste omgeving waar homoseksualiteit abnormaal is en als hekserij wordt gezien, werpt vragen op en werpt twijfels op over de geloofwaardigheid van uw uitspraken.

U beweerde voor het CGVS dat mensen wisten dat L. P. homoseksueel was omdat hij rijk was, u verduidelijkt dat er rumoeren waren dat hij seks had met jonge mannen om geld te verdienen (p. 24). Gevraagd "Is het hebben van seks met mannen voor geld hetzelfde als homoseksueel zijn?" (p. 24) antwoordde u "Ja, dat is homoseksualiteit" (p. 24). Hierop vroeg de interviewer van het CGVS u "Hoe zou u homoseksualiteit nog beschrijven?" (p. 24) waarop u zei "Ik weet niet hoe het te zeggen, het omgekeerde van een natuurlijke relatie, ik weet niet hoe het te beschrijven" (p. 24). Hierop poneerde de interviewer van het CGVS "U bent homoseksueel dus vanuit uw oogpunt, hoe zou u homoseksualiteit beschrijven?" (p. 24) waarop u stelde "Het heeft geen definitie, ik denk niet dat er een definitie is, ik weet het niet, ik weet alleen wie ik ben" (p. 24) hetgeen allerm minst een doorleefde beschrijving is gelet op uw bewering dat u reeds op 11-jarige leeftijd ontdekte dat u homoseksueel bent. Meer zelfs, de door u gegeven beschrijving getuigt eerder van een homofobe visie van een buitenstaander dan van een zelf beleefde geaardheid.

Daarenboven blijkt uw kennis over het homoseksuele milieu in Kameroen bijzonder beknopt, maar sterker nog, uw interesse m.b.t. (het leven van) homoseksuelen in Kameroen is ondermaats. Gevraagd of u homoseksuelen kent in Kameroen verwijst u slechts naar de 2 mannen waarmee u beweerde een relatie te hebben gehad, L. P. en E. M. (p. 15). Gevraagd of er in Kameroen plaatsen zijn waar homoseksuelen elkaar ontmoeten antwoordde u "Ik weet het niet, ik weet niet hoe ze leven". Opnieuw gevraagd of er in Kameroen plaatsen zijn waar homoseksuelen elkaar ontmoeten antwoordde u dat u niet weet waar ze elkaar ontmoetten en u voegde er aan toe de vereniging AVAF in Douala te kennen (p. 15). Hoewel u verklaarde dat u in 2014 telefonisch contact opnam met AVAF omdat een arrestatiebevel tegen u werd uitgereikt (p. 15) bleek u de volledige naam van het acroniem AVAF niet te kennen (p. 15), kende u naast R. - wiens functie noch familienaam u met zekerheid kon toelichten - geen andere leden van AVAF (p. 15) en verklaarde u verder niets over AVAF te weten (p. 16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt voorts dat AVAF staat voor Association for the Promotion of Women en dat deze organisatie strijdt voor de rechten van lesbische vrouwen (zie informatie in administratief dossier). U verklaarde naast AVAF geen organisatie voor (mannelijke) homoseksuelen te kennen in Kameroen (p. 16). Gevraagd of u kennis heeft van homoseksuelen in Kameroen die vervolgd werden (p. 27) refereert u slechts naar 2 homoseksuelen die in 2015 gearresteerd werden en waarvan 1 gedood werd (p. 26). U verklaarde niets meer te kunnen toelichten over dit incident (p. 26). Voorts verklaart u geen enkele naam van een homoseksueel of lesbienne in Kameroen te kennen (p. 28) hetgeen weinig kennis en betrokkenheid van u aantoont m.b.t. het homoseksuele milieu in uw land van herkomst.

Bovendien kan worden opgemerkt dat uw beweringen over uw toekomstvisie als homoseksueel weinig doorleefd en geloofwaardig overkomen. Immers, u verklaarde dat u nooit een relatie had met een meisje, nooit seks had met een meisje (p. 10), nooit met meisjes was en niet met vrouwen uitging (p. 5). U voegde hier aan toe dat u zich nooit aangetrokken voelde tot vrouwen (p. 11) en zich enkel aangetrokken voelde tot mannen (p. 11). Doch, wanneer de interviewer van het CGVS u achtereenvolgens opwierp "Hoe ziet u uw toekomst, met een man of vrouw?" en "Denkt u dat u in de

toekomst mogelijks een relatie met een vrouw begint?" (p. 10) repliceerde u respectievelijk "Ik weet het niet in de toekomst, ik denk nu niet aan zulke zaken" en "Ik denk er niet over na, ik weet het niet" (p. 10). De vaststelling dat u, hoewel u beweerde dat u zich sinds 11-jarige leeftijd realiseerde dat u homoseksueel bent (p. 18) en op 16-jarige leeftijd een homoseksuele relatie aanvatte (p. 16), geen enkele reflectie laat blijken over hoe u uw leven in de toekomst wil leiden – dan wel met een man of vrouw – ondermijnt in verdere mate de geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde homoseksuele geaardheid.

Wat betreft de door u voorgelegde documenten: (1) een kopie van een Kameroens paspoort (nr. 0182651) op naam van T. D. N. C. uitgereikt te Buea op 3 september 2014, (2) een kopie van Comprehensive Insurance Contract Traveling Abroad op naam van T. D. N. C. uitgereikt door Vienna Insurance Group op 13 juli 2016 te Oekraïne, (3) een kopie van een certificaat op naam van T. D. N. C. uitgereikt op 20 mei 2016 door Kharkiv National University of Radio Electronics, (4) een kopie van een International Certificate of Vaccination op naam van T. D. N. C., (5) een geboortecertificaat (nr. 1329/92) op naam van T. D. N. C. uitgereikt te Kumba (s.d.) en (6) een treinticket Luxemburg-Moeskroen dd. 8 september 2016 en 7 oktober 2016 kan slechts worden gezegd dat deze documenten uw beweerde homoseksuele geaardheid niet staven.

De verklaringen met betrekking tot de daden die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar uw land hebben het CGVS niet kunnen overtuigen voor wat het bestaan van een risico voor u in geval van terugkeer betreft omdat ze niet geloofwaardig werden geacht.

In het onderhavige geval, wijst het onderzoek niet uit dat er in uw hoofdte in geval van terugkeer naar uw land een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"II.1. Eerste middel

Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing onder meer dat de nood voor bescherming ondermijnd wordt doordat verzoekende partij niet volledig eerlijk zou zijn geweest over haar reisweg.

Verzoekende partij ontkent niet initieel te hebben verzwegen per vliegtuig naar Oekraïne te zijn gereisd. Verzoekende partij panikeerde immers en ging voort op verhalen van mensen die zij onderweg was tegengekomen en die haar hadden wijsgemaakt dat zij hoedanook zou worden teruggestuurd indien zij zou vertellen op een legale manier te hebben gereisd naar Oekraïne. Verzoekende partij heeft hier uiteraard erg veel spijt van en beseft dat zij vanaf het begin de waarheid had moeten vertellen. Hoewel er niet wordt ontkend dat verzoekende partij een grove inschattingsfout maakte door voort te gaan op verhalen van vreemden, betekent dat niet dat haar vrees voor vervolging omwille van haar homoseksuele geaardheid niet reëel is en/of dat zij niet in aanmerking zou komen voor internationale bescherming.

Immers, verzoekende partij beseftte op erg jonge leeftijd gevoelens te hebben voor mannen en had in Kameroen langdurige relaties met mannen. In Kameroen wordt homoseksualiteit nog steeds als een misdrijf gezien, waarop gevangenisstraffen van toepassing zijn. Verzoekende partij kon dan ook niet zomaar uitkomen voor haar geaardheid en haar gevoelens ten aanzien van mannen. Haar relaties verliepen steeds in het geheim en zij kon nooit ten volle haarzelf zijn.

II.1.2. Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen emotionele band of interesse zou hebben gehad voor haar vriend L. P. Niets is echter minder waar. Verzoekende partij had weldegelijk een intieme relatie met L. P. Het feit dat verzoekende partij de bedpartners van haar vriend niet kent,

betekent niet dat zij geen echt koppel vormden. Homoseksualiteit is taboe in Kameroen, ook voor zij die homoseksueel zijn. Verzoekende partij en haar partner waren een koppel, maar dit betekende niet dat zij openlijk konden praten over hun geaardheid. Verzoekende partij stelde ook niet veel vragen over het verleden van haar partner. Het enige wat haar interesseerde was hun toekomst samen.

II.1.3. De verwerende partij stelt zich ook vragen bij de eerste relatie van verzoekende partij met E. M.: De relatie tussen E. en verzoekende partij is langzaam gegroeid. Zij waren beiden onervaren en konden niet vrijuit over hun gevoelens praten. Toch wisten zij beiden dat er tussen hen veel meer was dan een gewone vriendschap. Verzoekende partij heeft ook tijdens het gehoor uiteengezet welke gevoelens er bij haar opkwamen toen zij E. ontmoette:

P.19 CGVS gehoor:

[citaat CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 18-19]

Verzoekende partij legde uit dat alles natuurlijk aanvoelde met E., dat zij verliefdheidsgevoelens kreeg, steeds bij hem wilde zij en zij gelukkig was. Uiteindelijk hebben zij ook seksuele betrekkingen gehad en werden zij betrapt door een vriend van de vader van verzoekende partij waarna haar problemen begonnen.

Eenieder ontdekt en beleeft zijn homoseksualiteit op een andere manier, zeker wanneer zulks gebeurt in een land waar dit verboden is en het als "hekserij" wordt gezien. Verzoekende partij heeft getracht zo goed mogelijk uit te leggen hoe zij dit alles ervaren heeft. Het feit dat verwerende partij dit niet overtuigend vind, betekent niet dat dit niet de persoonlijke ervaring is geweest van verzoekende partij.

Verzoekende partij volhardt in haar verklaringen zoals uiteengezet tijdens het gehoor: er is tegen haar omwille van haar homoseksualiteit een arrestatiebevel uitgevaardigd, waardoor zij onmogelijk in haar land kon blijven zonder gevaar voor haar leven. Zij zag zichzelf dan ook genoodzaakt om te vluchten, haar geliefde achter te laten en internationale bescherming te zoeken buiten Kameroen.

Verzoekende partij is niet goed op de hoogte van cafés voor homoseksuelen, simpelweg omdat zij hier niet naartoe ging en steeds een vaste relatie had. Het is ook niet zo dat dergelijke cafés in overvloed aanwezig zijn en mensen ze zonder problemen kunnen bezoeken.

Kameroen is een van de ergste en strengste landen ter wereld als het op homoseksualiteit aankomt. De mensenrechten worden niet gerespecteerd, en mensen worden mishandeld, gediscrimineerd en krijgen geen toegang tot juridische bijstand:² (eigen onderlijning)

"Cameroon prosecutes people for consensual same-sex conduct more aggressively than almost any country in the world, four human rights organizations said in a report released today. The organizations – Alternatives-Cameroun, Association for the Defense of Gays and Lesbians (ADEFO), the Cameroon Foundation for AIDS (CAMFAIDS), and Human Rights Watch – found that at least 28 people have been prosecuted for same-sex conduct in Cameroon since 2010. Most cases are marked by grave human rights violations, including torture, forced confessions, denial of access to legal counsel, and discriminatory treatment by law enforcement and judicial officials. The 55-page report, "Guilty by Association: Human Rights Violations in the Enforcement of Cameroon's Anti-Homosexuality Law," presents 10 case studies of arrests and prosecutions under article 347 bis of Cameroon's penal code, which punishes "sexual relations between persons of the same sex" with up to five years in prison. The report found that most people charged with homosexuality are convicted based on little or no evidence. The report includes numerous cases in which the law against homosexual conduct was used for settling scores, showing how the law is easily subject to abuse. Dozens of Cameroonians do jail time solely because they are suspected of being gay or lesbian, the groups found. "It's regrettable that our country stands out as one of the few countries in the world that regularly prosecutes people for same-sex conduct," said Dominique Menoga, executive director at CAMFAIDS, a Yaoundé-based organization. "Cameroon's government says it's committed to respecting human rights, but its actions, when it comes to sexual and gender minorities, suggest exactly the opposite."

Verzoekende partij heeft weldegelijk gegronde redenen om asiel aan te vragen en vrees bij haar terugkeer veroordeeld en zelfs vermoord te worden omwille van haar homoseksuele geaardheid.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt eveneens op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel

II.1.4 Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft. In die zin werden dan ook de artikelen 48/3 en 48/4 VW geschonden."

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met de volgende documenten:

- Een kopie van oproepingsbrief van 11 juni 2014 (stuk 1)
- Een kopie van een affidavit van 11 augustus 2016 (stuk 2)
- Een kopie van een medisch attest van juni 2014 (stuk 3).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekers verklaringen over zijn reisweg (vertrek uit Kameroen, aankomst in België), de aanleiding voor zijn vertrek in 2016, zijn passage in Oekraïne zijn tegenstrijdig met de informatie dat hij op 24 juli 2015 als student een visumaanvraag voor Portugal heeft ingediend in Oekraïne en de documenten die aan het dossier werden toegevoegd naar aanleiding van de politiecontrole (Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 8; Documenten, stuk 10). Verzoekers toelichting dat hij een inschattingsfout heeft gemaakt en spijt heeft van zijn leugens wordt niet aanvaard, aangezien hem van bij het begin van de asielprocedure erop werd gewezen dat hij steeds de waarheid moest vertellen, dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg konden hebben dat zijn asielaanvraag werd verworpen en dat hij niet diegenen moest geloven die hem aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen (CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 1). De Raad is van mening dat de ernst van de voorgehouden problemen en de geloofwaardigheid van verzoeker worden ondermijnd doordat, volgens zijn verklaringen, hij Kameroen verliet om internationale bescherming te zoeken, hij zijn leven wilde redden door ergens internationale bescherming te zoeken (CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 7), een advocaat in Kameroen raadpleegde omwille van het arrestatiebevel dat werd uitgereikt vanwege zijn homoseksualiteit en dat hij vanuit Oekraïne contact onderhield met zijn advocaat in Kameroen (CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 26-27), terwijl, volgens de feiten, hij reeds in 2015 Kameroen verliet, vervolgens enige tijd in Oekraïne, Polen en Luxemburg verbleef maar pas op 13 september 2016 asiel aanvroeg in België nadat hij op 8 september 2016 door de spoorwegpolitie tegengehouden werd op de trein van Luxemburg naar Moeskroen. Waar verzoeker alsnog tracht voor te houden dat hij problemen zou hebben omwille van zijn homoseksualiteit, en dat hij bijvoorbeeld een emotionele band heeft gehad met zijn vriend L.P., merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker over L.P. bij aanvang van de asielprocedure sprak als de smokkelaar die zijn reis heeft georganiseerd, maar geenszins als zijn partner (DVZ-verklaring, stuk 8, p. 9). Ook heeft verzoeker aangegeven dat hij nooit gearresteerd is geweest of werd vastgehouden (CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 1), terwijl hij later verklaarde dat de politie naar zijn huis kwam met het arrestatiebevel van 11 juni 2016 (CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 26).

De Raad stelt vast dat verzoeker de Commissaris-generaal intentioneel trachtte te misleiden door valse verklaringen af te leggen. Het frauduleuze karakter van zijn asielaanvraag wordt verder afdoende geïllustreerd door de door verzoeker neergelegde documenten ter ondersteuning van zijn asielaanvraag in de aanvullende nota. Verzoeker brengt onder meer een affidavit (stuk 2) bij van de advocaat die hij zou hebben ontmoet in de nasleep van zijn problemen op 10 en 11 juni 2014. Hierin staat, in tegenstelling tot zijn verklaringen, dat verzoeker meermaals werd gearresteerd en vastgehouden, alsook dat hij werd gefolterd en verwond tijdens invallen, maar werd vrijgelaten na de betaling van enorme borgsommen. In deze gezworen verklaring van zijn advocaat in Kameroen wordt ook de link gelegd met een arrestatiebevel (stuk 1) en bijgevolg ook het medisch attest (stuk 3) die werden opgemaakt in 2014 terwijl de feiten volgens de affidavit zich zouden hebben voorgedaan in 2010 en verzoeker sindsdien ondergedoken zou hebben geleefd.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dan ook dat de voorgehouden asielmotieven geheel onbestaand zijn, een overtuiging die alleen maar versterkt wordt na analyse van de verklaringen omtrent de voorgehouden problemen. Hierin werden immers door de Commissaris-generaal dermate frappante tegenstrijdigheden en inconsistenties ontdekt, dat niet anders dan vastgesteld kan worden dat verzoeker in zijn eigen web van leugens verstrikt is geraakt. Verzoeker brengt geen elementen aan die vermogen afbreuk te doen aan deze vaststelling.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad merkt op dat er echter geen concrete elementen voorhanden zijn die wijzen op een dergelijk risico.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

S. VAN CAMP